

IN ZIJN HANDPALMEN GEGRAVEERD

Zie, Ik heb u in beide handpalmen gegraveerd. Jesaja 49:16

Een deel van de verwondering in het woord ‘Zie’ komt vast door de ongelooflijke klacht die eraan voorafgaat. Sion zei: ‘De HEERE heeft mij verlaten, de Heere heeft mij vergeten.’ Wat moet de geest van God verbaasd zijn over zo’n diepe twijfel! Wat is er nu verbazingwekkender dan de ongegronde angsten en twijfels van Gods uitverkoren volk? Het liefdevolle woord van terechtwijzing van de Heere zou ons moeten doen blozen. Hij roept: “Hoe kan Ik u vergeten hebben, terwijl Ik u in de palmen van Mijn handen gegraveerd heb?” We weten niet wat ons meer verwondert: de trouw van God of het ongeloof van Zijn volk. Hij houdt keer op keer Zijn beloften, en toch laten wij ons door elke nieuwe beproeving weer tot twijfel verleiden. Hij faalt nooit, en toch blijven wij worstelen met angsten, verward door vermoedens en verontrust door vrees. ‘Zie’ — dat ene woord is vol verwondering. Hier hebben we werkelijk iets om bij stil te staan. Zelfs hemel en aarde zouden verbaasd moeten zijn dat rebellen zó dicht bij het hart van oneindige liefde mogen komen, dat zij gegrift zijn in de palmen van Zijn handen. Niet alleen staat onze naam daar, maar veel meer: “Ik heb jouw persoon, jouw beeld, jouw situatie, jouw omstandigheden, jouw zonden, jouw verleidingen, jouw zwakheden, jouw behoeften en jouw werken gegraveerd. Alles wat jou aangaat, alles wat jou vormt — Ik heb het daar geheel gegraveerd.” Zou jij dan ooit nog kunnen zeggen dat God jou heeft verlaten, terwijl Hij jou gegrift heeft in Zijn eigen handpalmen?

Gebod: Heere, help mij te geloven in Uw onveranderlijke trouw, ook als mijn hart twijfelt. Laat mij rusten in de zekerheid dat ik veilig ben gegraveerd in Uw liefdevolle handen. Amen.

